

ASTROLOGIKON

Astrologisk Selskabs Tidsskrift

NO.1 2015

Ceres, klimaforandringerne og Bardo tilstanden.

Af Joe Landwehr

Det er en astrologisk selvfølge, at vores bevidsthed om solsystemet udvikler sig gennem nye astronomiske opdagelser, konstellationen af arketyper, og de metaforer, som mennesker håndterer verden med, skifter også. Når nye planeter opda- ges, er astrologerne som regel på udkig efter et nyt paradigme, som dukker frem i vores kollektive bevidsthed. Måske kan der, når en planet bliver forfremmet, eller som i tilfældet Pluto bliver degraderet) ske et lignende skift i den metaforiske betydning, der er værd at bemærke. Hvis det er

tilfældet, er det sandsynligt, at Den Internationale Unions nylige forfremmelse af Ceres fra asteroide til dværgplanet i 2006 har en parallel til en vigtig forvandling af vores forståelse af, hvem vi er og hvad vi laver her på Jorden – en planet med grænser og konsekvenser. [1] I denne artikel vil jeg fundere over Ceres' stigende evne til at oplyse *anima mundi's* eller verdenssjælens aktuelle tilstand i lyset af den nye udvikling siden hendes statusskifte.

Skønt Ceres har været kendt af astrologerne siden hun blev opdaget af den italienske astronom Giuseppe Piazzi i 1801, og været i populær moderne brug mindst siden udgivelsen af Demetra Georges

banebrydende bog *Asteroid Goddesses* (Asteroide gudinder) i 1986, [2] kræver dette himmellegemes nye medlemskab af planeterne pantheon en genundersøgelse.

Ceres som bebuder af en ny æra

Indtil opfindelsen af teleskopet tidligt i det 17. århundrede var vores viden om solsystemet – og dets genspejling i den menneskelige psyke – begrænset til Solen, Månen og fem synlige planeter. Opdagelsen af Uranus i 1781 faldt groft sagt sammen med, at den industrielle revolution opstod, som muliggjorde udnyttelsen af Jordens ressourcer i stor skala, såvel som at kapitalismen voksede frem som en måde at organisere og styre den industrielle overlegenheds kurs. Fem år før opdagelsen af Uranus udgav den skotske redaktør og fader til den moderne økonomiske teori Adam Smith *An Inquiry into*

the Nature and Causes of the Wealth of Nations (En undersøgelse af naturen af og årsagerne til nationers rigdom) (mere kendt simpelthen som *The Wealth of Nations*) – almindeligt anset for at være hans magnum opus og den kapitalistiske revolutions første bibel.

Opdagelsen af neptun i 1846 var groft sagt parallel med socialismen og kommunismens fremkomst som en modmagt

til kapitalismen, og Ralph Waldo Emerson og Henry David Thoreaus transcendentale bevægelse som en forløber for den moderne miljøetik, som kæmper med myndighedsmisbrug i dag. Karl Marx's *Kommunistiske Manifest* blev udgivet i 1848 og satte gang i det socialistiske og efterhånden også kommunistiske svar på kapitalistisk misbrug. I 1849 udgav Thoreau *Resistance to Civil Government* (Civil udlydighed), som senere påvirkede Mahatma Gandhi og Martin Luther King Jr.s politik og satte gang i en modstand mod det uranske industri-kapitalistiske udbytende tankegang om fremskridt og fortjeneste for enhver pris.

Endelig oplevede vi kort efter at Pluto blev opdaget i 1930 den store depression, som viste den beskidte bagside af en kapitalisme, der

var gået amok, fremkomsten af fascismen, der kulminerede i 2. Verdenskrigs Holocaust, og 15 år senere styrken i den atom-bombe, der blev kastet over Hiroshima og Nagasaki og fremkaldte død og ødelæggelse i et omfang, der aldrig før var set.

I 1936 skrev John Maynard Keynes *The General Theory of Employment, Interest and Money*, hvor han argumenterede for, at efterspørgsel var nøgleordet for økonomisk vækst, det frie marked alene var ikke tilstrækkeligt til at garantere fuld beskæftigelse, og regeringen havde en aktiv rolle at spille i at stimulere økonomien. Alt dette er væsentlige ingredienser i den moderne forbrugskultur og den kooperative velfærdsstat, som har skubbet os frem til den afgrund, vi står ved nu.

Imidlertid skrev Hitler *Mein Kampf* i 1925, hvor han opfordrede til tysk dominans i verden og udryddelse af jøderne – et isende vidnesbyrd om menneskeligt overmod, der kunne styrte hele verden ned i en underverdensoplevelse.

Senere citerede Robert Oppenheimer, chefarkitekten for Manhattan projektet, som skabte den første atombombe den passage fra *Bhagavad Gita*, hvor Krishna

forvandler sig til Shiva for at presse Arjuna til at gøre sin pligt, idet han siger ”Jeg er blevet Døden, verdens ødelægger,” [3] og beskriver rammende, hvad Plutos tidsalder var blevet.

I 2006, da Ceres blev forfremmet til dværgplanet, blev Pluto degraderet til samme status. Selv om der er mange mulige fortolkninger af dette skifte, er mit bud på det dette: I de mellemliggende år mellem opdagelsen af Pluto og dette seneste astronomiske vagtskifte har vi haft rigelig tid som art til at vågne op og lugte de brændende kroppe. I denne 75

års eller tre generationers periode af vores historie var der en meget reel chance for at tage ansvar for de forfærdelige ødelæggelseskræfter, som vi, menneskeheden, har sluppet løs gennem vores industrielle overmod og teknologiske snilde. I det store og hele er det mislykkedes for os at gøre det, og nu hvor vi går ind i Ceres’ tidsalder må vi i stedet vende vores opmærksomhed mod at håndtere konsekvenserne af dette svigt. Vi er også på vej ind i en tidsalder, hvor det trods vores fænomenale magt er naturens verden – repræsenteret af den magtfulde gudinde Demeter – som sandsynligvis får det sidste ord.

Det manifest, som markerede ankomsten af Ceres’ tidsalder var ikke en bog, men Al Gores dokumentarfilm *An Inconvenient Truth* (En ubehagelig sandhed), som blev udgivet samme år, som Ceres’ status blev ændret. Filmen viser Gore, som giver en nøglebeskrivelse med data og forudsigelser om klimaforandringerne. Gore havde åbenbart sluppet en hel del af siden han ”ellers var USA’s næste præsident” (hans indledende vits), og fremstillingen blev givet med varme, patos og humor, men budskabet var forfærdeligt og presserende.

Ceres og klimaforandringerne

Selv om nogle få videnskabsfolk har begivet sig ud i ordkløveri om detaljerne i Gores præsentation, accepterer troværdige videnskabsfolk verden over nu generelt klimaforandringerne som en kendsgerning. I 2010 konkluderede Det Nationale Forskningsråd: "Klimaforandringerne er der, de er sandsynligvis skabt af menneskelige

aktiviteter, og de udgør en betydningsfuld risiko for en bred skala af menneskers og naturens systemer". [4] I 2011 var der 820 vejrskabte naturkatastrofer planeten over – over 30% mere end gennemsnittet på 630 begivenheder pr. år fra 1981-2010. [5] Den seneste af disse, orkanen Sandy, blev betegnet som den størst atlantiske orkan, som var målt [6] og kun Katrina (2005) var værre i anslået skadesvirkning. [7]

Samtidig forventes voldsom langvarig tørke at blive værre "i det kontinentale USA og Mexico, Middelhavsområdet, dele af Nordkina, tværs over det sydlige Afrika og Australien, og i dele af Sydamerika". [8] Ildebrande raser årligt hen over det vestlige USA, alvorlig vandmangel truer, og landbrugets evne til at føde en voksende verdensbefolkning er i fare, specielt fordi mad og biobrændsel konkurrerer om dyrkbart land. I 2004 udløste et jordskælv på 9.0 historiens mest dødbringende tsunami i det Indiske Ocean og dræbte 283.100 mennesker i 10 lande. [9] I 2010 efterlod et jordskælv på 7.0 på Haiti op mod 300.000 døde, dræbte mange tusinde flere i en efterfølgende koleraepidemi og ødelagde livet for over en million mennesker. [10]

Virkningerne af klimaforandringerne er særlig lumske, når de bliver forøget af menneskelige fejl, uagtsomhed og/eller bevidst ignorering. I Oklahoma – som nu er hjemsted for udbredt efterforskning efter naturgas og andre hydrocarbonater – blev der registreret over 1000 jordskælv bare i 2010, efter at der ikke havde været mere end nogle få stykker om året fra 1972-2008. [11] En eksplosion i 2010 sprængte British Petroleum's dybhavs olieborerplatform i den Mexikanske Golf og sendte næsten fem millioner gallons olie ud og skabte udbredt skade på havets dyreliv og fiske- og turistindustrien. Et jordskælv og en tsunami i 2011 skabte fejl, nedsmeltning og udslip af radioaktivt materiale på Fukushima I atomkraftværket nær Tokyo i Japan.

Vi kan imidlertid vælge at tage disse alle begivenheder i betragtning – og endnu vigtigere tage dem til hjertet – så er det næsten umuligt ikke at føle sig overvældet af en følelse af forvarsel om vores verdens skæbne. Nogle mennesker fortsætter med at nægte, at der er noget galt, eller anderledes, eller skyldes menneskelig aktivitet, og hævder at der ikke er nogen grund til ikke at fortsætte som man plejer – alt

sammen ansigt til ansigt med voksende tegn på det modsatte. Andre argumenterer overbevisende for, at tiden er ved at løbe ud. Rapporter fra Worldwatch Institute, FNs mellemstatslige panel for klimaforandringer, the National Science Foundation og andre velrenommerede institutioner tyder i hvert fald mindst på, at menneskeheden som helhed står over for en udfordring uden fortilfælde, og at vores måde at klare denne udfordring på vil være afgørende ikke kun for vores fremtid, men for Jordens evne til at bidrage til, at menneskeheden har en fremtid i det hele taget.

Hvilken måde vi end vælger til at håndtere klimaforandringernes virkelighed, så er Ceres nu den guddom, som vi må stå til ansvar overfor.

Katastrofer som disse sker år efter år efter år, ifølge en rapport fra FN i 2012 om miljøkatastrofer:

Hvis det ser ud til at nogle af disse begivenheder dukker op med stadig større intensitet, så er det fordi de gør det. Så længe undersøgelser har fundet sted, er sporene af klimarelaterede begivenheder blevet knyttet sammen med forandringer i ”hyppighed, intensitet, udstrækning, varighed og timing af ekstreme vejr- og klimabegivenheder,” inklusive tropiske cykloner, voldsom nedbør og oversvømmelser – sammen med havoverfladens stigning, ekstrem varme, tørke og sammenstyrtninger (skred). Den voksende tendens til klimarelaterede katastrofer stiller bekymrende spørgsmål ... [12]

Det er en almindelig New Age overbevisning, at vi skaber vores egen virkelighed. Den (sjældent anerkendte) logiske konsekvens af denne tro er, at den virkelighed, som vi kollektivt har skabt i løbet af adskillige årtusinders menneskelig insistens på fremskridt for enhver pris, har sit eget momentum og sin egen inertie, som ikke så let kan ændres. Ligesom Titanic, der sejlede mod et skæbnesvangert isbjerg, kan det være for sent at vende det enorme skib af uophørlig menneskelig foretagsomhed i tide til at undgå et sammenstød – især når man tænker på vores ekstraordinære evne som art for vedvarende fornægtelse, magisk tænkning og selvretfærdighed. Men hvilken vej vi end vælger til at håndtere klimaforandringernes virkelighed, så er Ceres nu den guddom, som vi må stå til ansvar overfor.

Gensyn med Ceres' mytologi

Et ubemandet rumskib, som blev opsendt af NASA den 27. september 2007, er planlagt til at udforske dværgplaneten Ceres engang i 2015. Måske vil vi lære

noget af dette forsøg, som vil give yderligere oplysning til vores astrologi. I mellemtiden stammer den astrologi, som for tiden tilskrives Ceres – en romersk gudinde for landbrug – mest fra mytologien om hendes græske modstykke, Demeter.

Demeter er berømt for at tilbagetrække Jordens frugtbarhed for at forhandle om at få sin datter Persefone tilbage fra Underverdenen, efter at den unge pige var blevet bortført af Hades. Den aftale, der blev udarbejdet mellem Demeter, Zeus og Hades fik Persefone tilbage i den øvre verden en del af året, et arrangement, som er opstået som den mytologiske basis for årstidernes kredsløb.

I sammenhæng med denne myte forbinde moderne astrologer Ceres med moderskab, såvel som de sår der er forbundet med geskæftigt eller forsømmeligt moderskab – især spiseforstyrrelser som anoreksi, bulimi eller vægttemaer; og temaer som er forbundet med forladthed, bortførelse af børn og/eller seksuelt misbrug. På en mere global skala kan Ceres være involveret i den stigende bekymring omkring genmodificerede fødevarer, befolkningsvækst (syv milliarder og opefter) og klimaforandringer.

Der er imidlertid en anden dimension af Ceres' historie, som får mindre opmærksomhed, men som jeg tror er lige så vigtig at tage i betragtning.

Efter at Demeter hører om sin datters bortførelse gennem samtaler med Hecate og Helios (henholdsvis Måne- og Solguder), reagerer hun ikke med det samme. I stedet forklæder hun sig og vandrer inkognito gennem menneskenes verden. Efterhånden ender hun i byen Eleusis og får et job som barnepige for Demofoon, arving til kong Celeus' trone. Om dagen passer hun sit job, men om natten arbejder hun i hemmelighed på at gøre Demofoon udødelig, idet hun salver ham med specielle olier og dypper ham i ild.

Efter et stykke tid bliver hun opdaget og afslører sin sande identitet, idet hun giver ordre til, at der skal bygges et tempel for hende på stedet. Først da trækker hun sig tilbage til templet for aktivt at sørge over

sin datter og begynder at trække livskraften tilbage fra Jorden, og tvinger dermed Zeus, herre i den ydre verden, og Hades,

herre i underverdenen til forhandlingsbordet. Mellem den tid, hvor hun først erfarede om sin datters bortførelse og den tid, hvor hun viste en magt, der bragte verden på knæene, var der en proces med stille smerte, hvor hun vandrede i forklædning, et hemmeligt ritual og en gradvis og i høj grad uranselig forvandling af dyb sorg og vrede til en basal kraft til forandring.

Efter at støvet havde lagt sig og årstidskompromisset var nået, blev Demeters tempel i Eleusis sæde for en mysterieskole, hvor ansøgere lærte udødelighedens hemmeligheder – hemmeligheder, der for størstedelen forbliver gådefulde frem til i dag. De Eleusinske mysterier var en rituel geniscenesættelse af Demeters søgen efter og genforening med Persefone, som var formet for at indvie dens udøvere i en mystisk dødens transcendens. Selv om det forbliver spekulation, hvordan disse ritualer præcis var indrettet, synes det sandsyn-

ligt, at de indeholdt en periode med rituel rensning, som involverede ofre, bøn, faste og rensning med vand, kaldet de mindre mysterier. De mindre mysterier fulgtes af "en simuleret rejse til underverdenen med fabrikerede syn af terror og ophøjethed efterhånden som handlingen bevægede sig fra Helvede (Tartarus) til Paradis (Elysium)" [13] – muligvis påført ved at drikke en hallucinogen drik kaldet kykeon, lavet af byg meldrøje "en lysolsyreamid, strukturelt meget lig LSD, men med langt mindre psykisk virkning. [14]

Ceres og Bardotilstanden

Astrologer har længe forbundet processen for død og genfødsel med Pluto, Ceres' guddommelige modpart i myten. Men jeg er kommet til den tro, at det uudgrundelige mysterium om passagen mellem død og genfødsel – bardotilstanden, som den kendes af tibetanerne – tilhører Ceres. Vi ser død; vi ser genfødsel. Hvad der sker imellem er uden for vores udforskning, præcis som genopførelsen af de Eleusinske mysterier i Ceres' tempel var, og før det Ceres' periode, hvor hun vandre-

de i forklædning.

For næsten 50 år siden skrev Timothy Leary (som havde Ceres i konjunktion med Pluto inden for tre bueminutter) [15] *The Psychedelic Experience: A Manual Based on the Tibetan Book of the Dead* (Den psykedeliske erfaring: en manual baseret på Den Tibetanske Dødebog), som var tænkt som en guide for dem, der ønskede at udforske det mystiske rum mellem (egoets) død og genfødslen af en mere frigjort følelse af selvet – idet han brugte LSD som katalysator. Oversvømmet af begejstring i introduktionen til denne bog siger Leary:

Her er så nøglen til et mysterium, som er blevet bragt ned igennem mere end 2500 år - den bevidsthedsudvidende oplevelse – førdødens døds- og genfødsels ritual. De Vediske skrifter kendte hemmeligheden; de Eleusinske indviende kendte den; Tantrikerne kendte den. I alle deres esoteriske skrifter hvisker de budskabet: det er muligt at komme ud over jeg-bevidstheden og tune ind på neurologiske processer, som glimter med lynets hastighed, og blive klar over den enorme skat af racens gamle viden, som er svejset ind i hver en celle i vores krop. [16]

Nu hvor Ceres bevæger sig ind i sin magt som dværgplanet i lighed med sin nemesis Pluto – efter 205 års hemmeligt svangerskab med asteroidestatus – stiller Learys pinefulde løfte et magtfuldt spørgsmål: Hvordan er det muligt at løfte sig over det belejrede egos ubetydelige bekymringer og få adgang til "det enorme skatkammer med racens gamle viden" inden i os for på en

meningsfuld måde at tjene en verden, som har hårdt brug for at hver eneste af os skal træde frem?

Er vi ikke i en slags bardotilstand nu? Den gamle orden bygget på fossile brændstoffer, kapitalisme, krig og myten om grænseløs vækst er ved at dø. Fremtiden er usikker. At være i live på planeten nu er at være i et begrænset rum – mellem død og genfødsel. Kunne det ske, at Ceres' forfremmelse til en status som dværgplanet i dette kritiske øjeblik signalerer, at hun er tilgængelig som guide gennem bardotilstanden ind i en mere bæredygtig, mere human civilisation, bedre integreret i hele livets netværk? Hun har helt sikkert denne evne, vi kunne bruge hendes hjælp.

Jeg tror, at Ceres, i kredsløb inden for asteroidebæltet, tjener som en formidler mellem de personlige planeter og de kollektive og transpersonlige planeter – og, metaforisk talt, som en bro mellem det "belejrede ego" og vores "gamle raceviden" om, hvordan man kan leve i større harmoni med Jordens rytmer. Ceres' tegn, hus og fødselsaspekter i vores horoskop kan forsyne os med nøgler til, hvor og hvordan vi kan forbinde os med og anvende denne viden

i tjeneste ikke kun for vores egoer, men til glæde for en større helhed. Betydningsfulde transitter af ydre planeter til Ceres – måske specielt Jupiter og Pluto – kan pege på tidspunkter, hvor sorg og vrede kan forvandles til transformerende energi. For at citere John F. Kennedy, Ceres' tidsalder

er en tid, hvor man "ikke skal spørge, hvad man kan få af denne verden, men hvad man kan give til den."

Ind i den sultne ånds riger

Ved siden af klimaforandringernes voksende indflydelse er der andre faktorer, som forøger tidernes usikkerhed. Det ser ud til, at mennesker bliver mere og mere grusomme mod hinanden, hjerteløst ligeglade med andre artes velbefindende, og oftere og oftere holdt som gidsler for den enorme økonomiske og politiske magt hos de store selskaber, der er ude af stand til eller uvillige til at se ud over deres egen bundlinje. Menneskelig grådighed; den vedvarende vold, især mod kvinder og etniske minoriteter; krig, folkemord, religiøs og racemæssig skinhellighed; tabet af arter og økosystemets livskraft; forureningen af luft, jord og vand, og i det hele taget den voksende forringelse af livskvaliteten i menneskets og naturens verden synes ikke at vise nogen tegn på at aftage eller skifte kurs i nogen nær fremtid.

I betragtning af den kumulative virkning

af vores kollektive bevidste ignorering ansigt til ansigt med Plutos hårde nedbrydning af verdener, kunne vi kalde denne nye Ceres periode i vores historie for Bardofasen af det menneskelige eksperiment. Pluto bringer død og ødelæggelse – og chancen for et brutalt wake-up-call. Ceres vandrer i omtåget usikkerhed, og sigter og sorterer i murbrokkerne efter knuste skår af håb.

Mere præcist, når man ser sig omkring, igennem den overfladiske fernis af det, der er tilbage af godt liv, kunne vi genkende os selv som adskilte af et meget tyndt slør fra (hvis vi ikke allerede er sunket ned i) det som Tibetanerne omtalte som riget for de "sultne ånder", eller *preta'er*. I introduktionen til *The Tibetan Book of the Dead* (Den Tibetanske Dødebog) skriver Huston Smith:

Preta'er (sultne ånder) er i sandhed sultne og tørstige, men de er ikke ånder. De anses for at være levende væsener fanget i den ekstreme frustrations riger ... Grådighed, begæret efter at indoptage, bliver forstørret og tilbagekoblet, og derved skabes de pretanske riger, præcis som had skaber helvederne. Preta'er oplever uendelige varianter af Tantaluskvaler. Nogle har kæmpestore maver på størrelse med Yankee Stadium, smalle halse som er milelange og med en diameter som knappenåle, og umættelig sult og tørst. Når de finder noget, der ligner mad, er det svært at få fat i, og svært at spise og sluge, og det brænder på vejen ned og skaber ubegribelig smerte i stedet for at give tilfredsstillelse. Preta'er er inkarnationer af sult, tørst, higen og frustration. [17]

Sultne ånder går iblandt os. Når man læser Huston Smiths beskrivelse er det let

at komme i tanker om grådige korporative "personer" med "maver på størrelse med Yankee Stadium" og "umættelig sult og tørst". Og dog hersker der i en tidsalder, hvor 1% af USA's befolkning kontrollerer mere end 35% af al privatejet rigdom, og de øverste 10% kontrollerer 81-84% af al forretningsejendomsværdi og næsten 80% af al fast ejendom, som ikke er boliger, [18] eksisterer der en anden slags sult på bunden af hakkeordenen.

Da den store krise kom i 2008 – to år efter at Ceres var blevet forfremmet til dværgplanet – skød antallet af tvangsauktioner i vejret med 81 %, og mindst en ud af 54 husholdninger fik en meddelelse om tvangsauktion. [19] Skønt værdipapirmarkedet tilsyneladende er kommet sig, og plattenslageri med huse (køb og salg af ejendomme på tvang) fortsat er profitabelt for dem med penge, er de årlige tvangsauktioner stadig næsten tre gange så mange som i 2005. [20]

I 2005 udgav menneskeretskommissionen en rapport om hjemløshed i hele verden, som konkluderede, at hundrede millioner mennesker var uden nogen bolig overhovedet, mens 1,6 milliarder havde

utilstrækkelige boligforhold. Ifølge rapporten var "drivkræfterne bag hjemløshed fattigdom, hurtig økonomisk globalisering, som havde forværret uligheden i boliger og jordejendom; stigende tendenser til privatisering og jordspekulation; mangel på boligmuligheder, som man havde råd til; uplanlagt og ufrivillig indvandring til byerne; kæmpe udviklings- og infrastrukturprojekter, som indebar dæmninger, som førte til massefordrivelse; og vedvarende konflikter verden over." [21]

Virkningerne af klimaforandringer er særlig skadelige, når de ledsages af menneskelige fejl, uagtsomhed og/eller bevidst ignorering.

Skønt FNs rapport fra 2005 ikke nævner klimaforandringerne som en faktor i hjemløshed verden over, anslår Refugees International, at "i 2050 vil op mod 200 millioner mennesker være fordrevet af naturkatastrofer og klimaforandringer." [22] Når flygtningeskarer verden over vokser, fordrevet af klimaforandringer og globalisering, er

det ikke svært at se Demeter vandre som en subkultur af sultne ånder i bevægelse. Når den ærværdige gudinde sætter prisen op for vores kollektive afvisning af at leve i harmoni og balance med planeten Jordens naturlige livgivende systemer, bliver der indsprøjtet mere og mere usikkerhed i vores kollektive psyke.

De høje omkostninger ved at nægte at ændre sig

Der er en pris at betale for vores bevidste ignorering, og vi betaler den allerede. Orkanen Sandy forventes at koste USA's regering 60 milliarder dollars. Når man indregner andre naturkatastrofer i dette land – yderligere storme, skovbrande, oversvømmelser og andre vejrrelaterede kriser – stiger regningen bare for de sidste to år til 188 milliarder dollars, eller næste 2 milliarder om ugen. [23]

Ifølge FNs mellemstatslige panel for klimaforandringer har "Små stigninger i ekstremt klima op over tærskler eller regional infrastrukturens 'vendepunkter' potentiale til at føre til store stigninger i skader på alle former for eksisterende national infrastruktur og forøge risikoen for katastrofer." [24]

Det er heller ikke på nogen måde et problem, der er begrænset til USA. Det er let at forudsige, at en allerede presset økonomi vil blive endnu mere presset af skiftende klimaproblemer. Vilde brande i Australien, stigende have i Vietnam, smel-

tende permafrost i Arktis og hedeølger i Sydeuropa giver allerede økonomiske omkostninger uden fortilfælde.

Den sande pris for bevidst ignorering i forhold til de naturkredsløb, som Demeter hersker over, kan ikke kun mærkes i form af anslåede skader på ejendom og produktivitet, og tabte og ødelagte menneskeliv, men også af en generel forringelse af livskvaliteten for alle arter. Mistede plante- og dyrearter udgør en anden flygtningeslægt i Ceres' tidsalder – de mister ikke kun deres hjemsted, men selve deres plads i livets netværk.

Ifølge Center for Biologisk Diversitet har den historiske statistik for udryddelse været omkring 1-5 arter om året. Selv om

ingen virkelig ved det med sikkerhed, er det efter nogle vurderinger sandsynligt, at det nuværende niveau kan være tusinder af gange det tal, måske dusinvis om dagen. [25] Et studie der blev offentliggjort i juni 2013 af forskere ved University of Arizona konkluderede, at hvor mange arter er fint i stand til at klare langsomme ændringer i de globale temperaturer, vil den anslåede stigning på 4 grader Celsius i løbet af de næste 100 år kræve, at de fleste arter skulle udvikle sig 10.000 til 100.000 gange hurtigere end det naturlige tempo for at undgå udslettelse. [26]

Hvordan vil vores planet se ud i forudsigelig fremtid, hvis 30-50% af alle arter ved midten af århundredet enten er udslettet eller på vej mod udslettelse? [27] Ingen ved det for alvor. Naturens orden vil helt sikkert omorganisere sig, som den har gjort siden planeten begyndte at rumme liv. Men hvor menneskearten lander i denne nye biolo-

giske orden – eller hvis den gør – er nok ikke længere noget, vi kan afgøre.

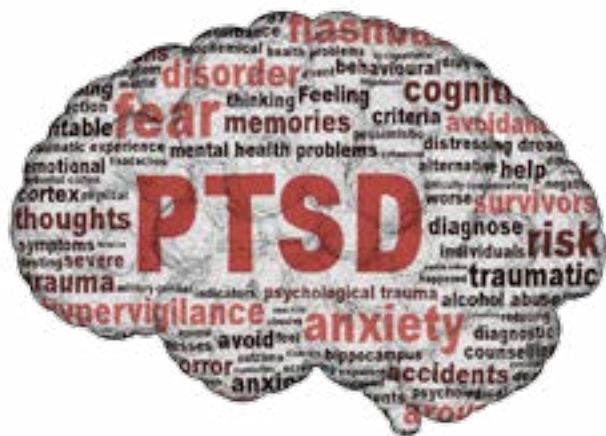
Ceres, PTSD og selvmord

Ud over den usikkerhed, der skyldes miljømæssige og økonomiske emner, bliver vores overlevelsessevne også udfordret helt til sine grænser af andre faktorer, som måske kommer mere akut ind i vores kollektive bevidsthed i Ceres' tidsalder.

PTSD (posttraumatisk stresssyndrom) har altid fandtes – under et antal andre navne – og fik sin nuværende betegnelse

af den psykiatriske profession i 1980; men efter at Ceres blev forfremmet til en status af dværgplanet, er bevidstheden om udbredelsen af PTSD og dets lumske virkninger steget. Som det bemærkes i en

rapport fra Rand Corporation fra 2008, "har voksende offentlig bekymring for sundhedstilstanden efter hjemsendelsen" i sporene af de eksisterende krige i Irak og Afghanistan, fået adskillige udrykningsteams, uafhængige undersøgelsesgrupper og en præsidentkommission til at begynde at studere fænomenerne. Ifølge Rand rapporten "Tyder tidlige vidnesbyrd på, at den psykologiske pris for disse indsatser – hvor

mange involverer langvarig udsættelse for stress forbundet med kampe i mange omgange – måske er uforholdsmæssigt høj sammenlignet med de fysiske skader i kamp." [28]

Dertil kommer, at nye undersøgelser har vist, at ligesom kræft forårsaget af røg fra andre, er PTSD faktisk en smitsom sygdom, som ikke kun påvirker dem, der direkte er ramt af traumet, men også enhver, der tilbringer tid sammen med ofret, specielt ægtefæller og børn. [29] Det kan endog være epigenetisk – givet videre til babyer i moderens skød gennem den gravide kvindes hormonelle reaktion på en PTSD-ramt partner. [30] Dette er ved at blive et voksende problem i Ceres' tidsalder, hvor veteraner vender tilbage fra stressende og langvarige indsatser i mangfoldige krige til civile liv, hvor de ikke længere passer ind.

Skønt der indledes med den indvending, at PTSD kan være forårsaget af begivenheder, som ligger forud for kampen, er tallene i en nyere rapport fra Kongressens forskningstjeneste sigende. [31] I 2001, det år hvor Operation Varig Frihed begyndte i Irak, var antallet af registrerede tilfælde af PTSD blandt aktive soldater nul, som det

var forventeligt, når vi endnu ikke var i krig. I 2006, det år hvor Ceres ændrede status, var tallet steget til 7745. Det følgende år voksede det med over 50% til 11.763. I 2012 (den 3. december), året før undersøgelsen blev offentliggjort, var antallet af tilfælde af registreret PTSD steget til 14.031 – 80 % højere end mærkeåret 2006.

PTSD har forfærdelige følger for dem, som lider af det, og for deres familier: depression, manglende evne til at have et job, mislykkede ægteskaber, forøgede tilfælde af stofmisbrug, vold i hjemmet og selvmord. Ifølge Pentagon "var militærets antal på 18,5 selvmord pr. 100.000 i tjeneste i 2009 steget fra 10,3 selvmord pr. 100.000 i 2002 – en forøgelse på 80 procent. En sammenlignelig civil selvmords-

rate steg med omkring 15 procent i samme periode”. [32] I 2012 ramte de militære selvmord rekordhøjde, og oversteg dødsfald i kamp for første gang i den nedskrevne historie. [33]

Men selvmord i militæret er ikke den eneste kilde til bekymring. I 2009 oversteg selvmordsraten blandt den almindelige befolkning antallet af dødsfald ved trafikulykker for første gang i historien. Selvmord blandt unge mellem 10 og 24 år er den tredjestørste årsag til død i denne del af befolkningen. Ifølge en rapport fra 2012 fra Centrene for kontrol med og forebyggelse af sygdom har 1 ud af 6 studerende ved High School alvorligt overvejet selvmord, og 1 ud af 12 har forsøgt det, [35] selv om den generelle procent af selvmord i befolkningen faktisk er faldet gradvis i tidens løb. Hvad der er mere overraskende er, at selvmordsraten blandt 34-65-årige er steget med 28,4 % fra 1999 til 2010 – hvor raten for kvinder stiger hurtigere end for mænd. [36]

Evnen til at forvandle kaotiske følelser

De spørgsmål, som Ceres stiller os, er ikke lette at besvare. Hvad kan vi gøre med den angst, der kommer af at leve i en kompleks verden, hvor sociale, politiske og økonomiske pres driver så mange af os til så desperate forholdsregler som selvmord, og hvor Jordens evne til at støtte og brødføde os betvivles mere og mere? Hvordan klarer vi den dybe sorg, vrede, bitterhed og desperation, som er en følge af livets traumatisk katastrofer – man går bankerot, bliver sat på gaden, får kræft, de hjemvendte soldater får PTSD, de bitre skilsmisser og selvmordene? Hvordan forvandler vi den dybe utrøstelige sorg, det uigenkaldelige tab og den usigelige tragedie fra orkanen Sandy, eller et Fukushima, eller en Newtown massakre, til en ny grad af styrke?

Hvordan klarer vi meget voldsomme kroniske tilstande, både personligt og for planeten, uden nogen løsning i syne? Hvad sker der med os, hvis vi ikke klarer at møde

de umulige udfordringer, som vi alle står overfor, som holder selve vores skæbne som art og civilisation i balance?

Hvor bekymrende disse spørgsmål end er, tror jeg alligevel, at der er en vis grund til håb. Under fornyede overvejelser over Demeters myte er jeg kommet til at tro, at sammen med hendes mere udadvendte, synlige manifestationer, hersker hun også over det hemmelige indre arbejde, hvorigennem smerte og lidelse forvandles til personlig styrke – såvel som den parallelle proces, hvorigennem en civilisation og en global kultur vokser med de udfordringer, der stilles af en verden, der er ude af balance. Dette sker ikke i de offentlige debatters projektørlys, men mere i de hemmelige kamre i de hjerter, der er blevet ramt af katastrofe og tab. I den samme tidsperiode, som vi har udforsket, er den offentlige opmærksomhed på miljøspørgsmål for eksempel vokset; Nye mere menneskelige økonomiske modeller, såsom crowdfunding og kooperative virksomheder dukker op; og distribution af mad baseret på fællesskab breder sig hurtigt.

Selv om uforsonligheden hos dem, der benægter klimaforandringerne ikke bør

undervurderes, [37] er der opmuntrende tegn på, at vi måske på høje tid er klar til at skabe nogle forandringer. En måned før denne artikel blev skrevet, holdt præsident Obama en lovende tale på Georgetown University, hvor han afslørede sin handlingsplan for klimaet. [38] Uanset Obamas begrænsninger og fejl, så betyder bare den kendsgerning, at han talte så modigt om nødvendigheden af handling, at det at gøre noget ved klimaforandringerne i stigende grad er et politisk mandat. Tidligere, i oktober 2013 – efter udgivelsen af en ny rapport fra Det mellemstatslige Panel for Klimaforandringer, skrevet af 831 eksperter fra 30 lande, som bekræftede at det var 95 % sikkert, at mennesker ved at brænde

fossile brændstoffer driver global opvarmning [39] – udelukkede Los Angeles Times benægtede klimaforandringer fra deres sider. [40] Nu hvor denne artikel skal trykkes bringer en tapper ny Tv-serie, *Years of Living Dangerously*, emnet klimaforandringer ind i millioners dagligstuer, idet man håber at galvanisere massernes politiske vilje. [41]

Selv om Ceres er forbundet med sorgprocessen over det, som er blevet tabt, repræsenterer hun også den mystiske kraft i de enkelte sjæle, samfund, civilisationer og økosystemer, som tillader dem at være svangre med nyt liv i tider med død, ødelæggelse og katastrofer. Mens vi bevæger os ind i Ceres' tidsalder er der meget at sørge over, og at tage det hele ind kan være overvældende. Der er også chancen for at møde både den ydre verdens herre (Zeus) og underverdens herre (Hades) øje til øje og kræve en genopretning af en verden, der er gået amok – præcis som Demeter gjorde i mytologisk tid.

Hvis vi insisterer på at blive ved med bevidst at ignorere det, ansigt til ansigt med vores globale plutokratis vedvaren-

de plyndring af Jorden, vil der være uundgåelige konsekvenser, som der var, da Persefone blev bortført af Hades. Hvis vi i stedet kollektivt forbinder os med og anvender ”den enorme skat af racens urgamle kollektive viden” om, hvordan man kan leve i balance med Jorden – som vi kan høste både fra oprindelige kulturer og fra moderne videnskab – så vil Demeter/Ceres måske behandle os mere velvilligt, og måske endda dele nogle af sine hemmeligheder om udødelighed med os (læs: fortsat menneskelig tilstedeværelse på planeten).

I bedste fald må vi vente og se, om vores anstrengelser fra nu af og fremefter måske er for lidt og for sent. Hvordan vi end går

frem, vil Ceres både være vores guide og vores dommer. Ceres repræsenterer vores kollektive racemæssige viden om, hvordan man kan leve på en bæredygtig måde på Jorden, såvel som evolutionens pres for at gøre det. Hvor godt vi er opmærksomme på hendes advarsel, og hvor ærligt vi forsøger at få vores kultur tilbage i balance vil afgøre, om astrologer i næste århundrede vil dokumentere opdagelsen af nye himmellegemer – eller en videre nedstigen til de sultne ånders rige for dette himmellegeme.

Referencer og noter

(Alle nethenvisninger blev fundet i april og maj 2014, med mindre andet er noteret)

[1] Ceres er ikke den eneste nye planet i vores solsystem. Yderligere dværgplaneter opdaget i Kuiperbæltet uden for Pluto i de seneste år omfatter Haumea (2003), Sedna (2003) Orcua (2004), Makemake (2005) og Eris (2006). Dertil kommer, at nye Kentaurer, potentielle dværgplaneter i Kuiperbæltet og Oortskyen er under opdagelse i et utroligt tempo år efter år. Hvert af disse legemer har sit eget bidrag at yde til vores hurtigt skiftende forståelse af planetens tidsånd. Mit fokus i denne artikel er på Ceres, fordi den har været en del af det astrologiske leksikon i nogen tid nu, og det er lettere at have relativt fornuftige gættelser om dens rolle i lyset af nylige begivenheder, der passer til dens symbolik. De andre himmellegemer kræver mere tid til observation, tror jeg, før vi drager konklusioner om dem.

[2] Demetra George og Douglas Bloch: *Asteroid Goddesses: The Mythology, Psychology and Astrology of the Reemerging Feminine*, ACS Publications, 1986.

[3] www.atomicarchive.com/Movies/Movie8.shtml

[4] "America's Climate Choices: Final Report," National Research Council, The National Academies Press, 2011.

[5] Petra Low, <http://vitalsigns.worldwatch.org/vs-trend/losses-natural-disasters-reach-new-peak-2011>

[6] Mark Fischetti, www.scientificamerican.com/article.cfm?id=sandy-vs-katrina-and-irene

[7] <http://en.wikipedia.org/wiki/List-of-costliest-Atlantic-hurricanes>

[8] "Med tørken stigende på verdensplan opfordrer FN til en integreret klimapolitik," www.un.org/apps/news/story.asp?Cr1=fraught&Cr=climate&NewsID=42716#UVySGXDCEUU

[9] "News Release: Magnitude 9.1 off the West Coast of Northern Sumatra," http://neic.usgs.gov/neis/eq_depot/2004/eq_041226/neic_slav_nr.html

[10] http://en.wikipedia.org/wiki/2010_Haiti_earthquake

[11] M.Behar: "Whose Fault? I Mother Jones, marts-april 2013, s. 36

[12] "At være på højde med megatrends: Konsekvenserne af klimaforandringer og urbanisering for paratheden til og reaktionen på miljøkatastrofer", www.humanitarianresponse.info/document/keeping-megatrends

[13] Mark P.O. Morford og Robert J. Leonard: *Classical Mythology*, 5. Udgave, Longman, 1995, s.267.

[14] Peter Webster: "The Secret of Kykeon", www.psychedelibrary.org/paspali.htm (42N06, 72W35, AA (fødselscertifikat) Steinbrecher Collection fra Bob Garner.

[15] Timothy Leary, 22. Oktober 1920 kl.

10.45 EDT, Springfield, MA, USA

[16] Timothy Leary, Ralph Metzner og Richard Alpert: *The Psychedelic Experience: A manual Based on the Tibetan Book of the Dead*, University Books, 1964, s. 30.

[17] Huston Smith: *Introduction to The Tibetan Book of the Dead*, oversat af Robert A.F. Thurman, Quality Paperback Book Club, 1998, s.29

[18] G. William Domhoff: "Wealth, Income and Power," www2.ucsc.edu/whorulesamerica/power/wealth.html

[19] Lynn Adler: "Foreclosures soar 81 percent in 2008," www.reuters.com/article/2009/01/15/is-usa-mortgages-foreclosures-idUSTRE50E1KV20090115

[20] www.statisticbrain.com/home-foreclosure-statistics/

[21] "Press Briefing by Special Rapporteur on Right to Adequate Housing," www.un.org/News/briefings/docs/2005/kotharibrf050511.doc.htm

[22] www.refugeesinternational.org/policy/in-depth-report/confronting-climate-displacement

[23]. Kate Sheppard: "Under Water," i Mother Jones, juli-august 2013, s.22.

[24] "Plan now for climate-related disasters: FN-rapport", www.reuters.com/article/2012/03/28/us-climate-adaptation-idUSBRE82ROX320120328

[25] www.biologicaldiversity.org/programs/biodiversity/elements_of_biodiversity/extinction_crisis/

[26] Tom Zeller, Jr., "Climate Change and Species Extinction: The New Normal is Not the Old Normal," www.huffingtonpost.com/tom-zeller-jr/climate-change-and-species-extinction_b_3644578.html

[27] C.D. Thomas og andre: "Extinction risk form Climate Change", i Nature, januar 2004, s. 145-148.

[28] Terri Tanielian og Lisa H. Jaycox, udg.: "Invisible Wounds of War: Psychological

and Cognitive Injuries, Their Consequences, and Services to Assist Recovery," Rand center for Military Health Policy Research, 2008, s.iii

[29] Mac McClelland: "Hearts and Minds," i Mother Jones, januar-februar 2013, s.17

[30] Kelly Skelton og andre: PTSD and Gene Variants: New Pathways and New Thinking," www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3136568

[31] Hannah Fischer: "U.S. Military Casualty Statistics: Operation New Dawn, Operation Iraqi Freedom and Operation Enduring Freedom," Congressional Research Service, 5. Februar 2013.

[32] James Dao og Andrew W. Lehren, www.nytimes.com/2013/05/16/us/in-claculation-of-military-rates-the-numbers-are-not-all-straightforward.html?_r=2&

[33] Bill Briggs, http://usnews.nbcnews.com/_news/2013/01/14/16510852-military-suicide-rate-hit-record-high-in-2012?lite

[34] www.cdc.gov/violenceprevention/pub/youth_suicide.html

[35] Meghan Neal, www.nydailynews.com/life-style/health/1-12-teens-attempted-suicide-report-article-1.1092622

[36] "Suicide among Adults Aged 35-64 Years – United States 1999-2010," www.sds.gov/mmwr/preview/mmwrhtml/mm6217a1.htm?s_cid=mm6217a1_w#tab1

[37] Nick Cohen, www.theguardian.com/commentisfree/2014/mar/22/climate-change-deniers-have-won-global-warming

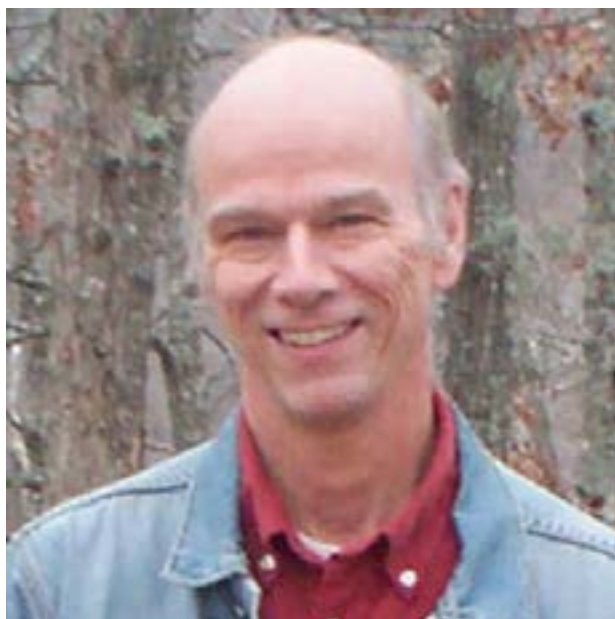
[38] Tom Randall, www.bloomberg.com/news/2013-06-25/-we-need-to-act-transcript-of-obama-s-climate-change-speech.html

[39] Intergovernmental Panel on climate Change: "Summary for Policymakers," 27. September 2013, www.ipcc.ch/pdf/assessment-report/ar4/wg1/ar4-wg1-spm.pdf

[40] www.dailykos.com/story/2013/10/12/1246683/-L-A-Times-Bans-Climate-Deniers-When-Will-the-Rest-of-the-Media-Follow-Suit

[41] www.dailykos.com/story/2004/04/13/1290606/--Years-of-of-Living-Dangerously-the-most-important-television-series-ever

© Copyright Joe Landwehr

Joe Landwehr er en astrolog, der i over 40 år har søgt integration af astrologi, spirituel psykologi og gammel visdomslære. Han har skrevet tre prisbelønnede bøger (alle tilgængelige på www.ancient-tower-press.com), og han arbejder på en fjerde. Han er også leder af *The Astropoetic School of Soul Discovery* (den astropoetiske skole til opdagelse af sjælen) (www.astropoetics.com), et individualiseret korrespondance-kursus og serier af workshops bygget på

den ide, at "dit liv er et klasseværelse." Ved siden af sit arbejde som astrolog har Joe taget fat på et nyt samarbejdsprojekt: en mysterieskole/retreat for visionære kontrære – dem der forsøger at gøre en forskel i Ceres' tidsalder.

Læs mere på www.yggdrasilretreat.com

Astrologikon

Medlemsblad for Astrologisk Selskab
ISSN 1904-3449

Net: www.astrologikon.dk
Email: selskabet@asel.dk

Copyright © 2015 Astrologisk Selskab
Eftertryk tilladt med kildeangivelse.

Redaktionen udgøres af Selskabets bestyrelse plus de skrivende medlemmer.
Ansv. red. er formanden
Udkommer når der er stof nok til et blad - og er gratis for medlemmer.